

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 95.323 van 11 mei 2001
in de zaak A. 98.799/X-9979.**

In zake : Antoine DE BUSSCHERE,
die woonplaats kiest bij
Advocaten R. VAN GOMPEL en M. HUYGAERTS,
kantoor houdende te 2360 OUD-TURNHOUT,
Dorp 8

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van OOST-VLAANDEREN.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Antoine DE BUSSCHERE op 27 december 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 29 juni 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij hem de vergunning wordt geweigerd voor de "regularisatie van een bestaande loods in koepelvorm" gelegen te Knesselare, Middelweg 108, op een perceel kadastraal bekend sectie C, nr. 736 L;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 29 maart 2001
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 april
2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. HUYGAERTS, die verschijnt voor verzoeker, en van Bestuurssecretaris M.-A. DE GEEST, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker op 4 februari 2000 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Knesselare een bouwaanvraag heeft ingediend tot "regularisatie van een bestaande loods in koepelvorm" gelegen te Knesselare, Middelweg 108, op een perceel kadastraal bekend sectie C, nr. 736 L; dat het betrokken perceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgesteld gewestplan Eeklo-Aalter is gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied; dat de betrokken loods dienstig is als werkplaats voor het herstellen van landbouwmachines; dat verzoeker bij vonnis van 10 maart 1998 van de rechtbank van eerste aanleg te Gent werd veroordeeld tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat, en dat dit vonnis werd bevestigd bij een arrest van 24 maart 2000 van het Hof van beroep te Gent; dat verzoeker tegen dit arrest een voorziening in Cassatie heeft ingesteld; dat deze voorziening thans nog hangende is; dat tijdens het openbaar onderzoek over de bouwaanvraag één bezwaarschrift werd ingediend; dat het college van burgemeester en schepenen dit bezwaar heeft verworpen en een gunstig pre-advies heeft uitgebracht; dat de afdeling Land op 23 maart 2000 een gunstig advies heeft uitgebracht; dat de gemachtigde ambtenaar op

27 maart 2000 een ongunstig advies heeft uitgebracht; dat dit advies wat de overeenstemming met de gewestplanbestemming betreft, overweegt dat de aanvraag principieel in strijd is met de bestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied omdat het hier geen agrarisch of para-agrarisch bedrijf betreft; dat het wat de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening betreft, overweegt wat volgt :

"Gelet op het advies van de afdeling Land;
Overwegende dat deze inrichting als een commercieel-ambachtelijk bedrijf wordt beschouwd dat weliswaar bindingen heeft met de agrarische sector maar niet als para-agrarisch kan worden aanzien;
Gelet op de vormgeving en het materiaalgebruik die storend overkomen en esthetisch niet verantwoord zijn in een landschappelijk waardevol gebied;
Overwegende de diepe en geïsoleerde inplanting t.o.v. de bebouwing langs de Middelweg;
Gelet op de uitspraak van de rechtbank in eerste aanleg;
Gelet op het ingediende bezwaarschrift";

om als "algemene conclusie" te stellen : "de aanvraag is niet voor vergunning vatbaar"; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 3 april 2000 de gevraagde vergunning heeft geweigerd op grond van het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar; dat verzoeker op 5 mei 2000 beroep heeft ingesteld bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen tegen dit weigeringsbesluit; dat de bestendige deputatie bij het bestreden besluit van 29 juni 2000 het beroep heeft verworpen; dat dit besluit is gemotiveerd als volgt :

"Overwegende dat voor de aanvraag een openbaar onderzoek werd gehouden, conform het koninklijk besluit van 6 februari 1971 en zijn wijzigingen;
dat er tijdens de openbaarmaking één bezwaar werd ingediend, waarin geduid wordt op de ligging van het perceel in het agrarisch gebied en het feit dat de aanvrager er een industriële activiteit uitoefent en geen relatie heeft met de landbouw, alsook dat de klager visuele hinder en geluidshinder ondervindt en last heeft van het zwaar landbouwverkeer langs de weg Kleine Dries;

Overwegende dat kwestieuze aanvraag gelegen is in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied van het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgesteld gewestplan Eeklo-Aalter;

dat volgens artikel 11.4.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972, betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, bepaald wordt dat de agrarische gebieden bestemd zijn voor de landbouw in de ruime zin, waar behoudens bijzondere bepalingen enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven toelaatbaar zijn;

dat volgens artikel 15.4.6.1 van voornoemd koninklijk besluit van 28 december 1972 bepaald wordt dat de landschappelijke waardevolle gebieden deze zijn waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen en dat in deze gebieden alle handelingen en werken mogen worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen;

dat de bedrijfsactiviteit van de aanvrager bestaat in het onderhouden en herstellen van tractoren en landbouwmachines en dat het cliënteel van de aanvrager gesitueerd is in een straal van ongeveer 15 km rond het bedrijf;

dat een beperkt deel van de beroepsactiviteit bestaat uit de verkoop van nieuw of tweedehands landbouwmaterieel;

dat het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling Land op 23 maart 2000 volgend advies uitbracht : 'Het gaat hier niet om een aanvraag i.f.v. een agrarisch of para-agrarisch bedrijf (althans in zijn landbouwkundige benadering). Voor de afdeling Land is dit een commercieel ambachtelijk bedrijf dat weliswaar duidelijke bindingen heeft met de agrarische sector en als dusdanig niet moet aanzien worden als een landbouwbedreigende bestemming. Trouwens het bedrijf is gelegen onmiddellijk aansluitend aan een woonzone en een achterliggende weg, zodat deze locatie nog weinig landbouwstructurele kwaliteiten heeft. Vanuit landbouwkundige overwegingen kan in een dergelijke ruimtelijke context dit soort bedrijven in het agrarisch gebied worden aanvaard. Ter bescherming van de achterliggende open ruimte en dus vanuit een goede landinrichting is het evenwel aangewezen dat de te regulariseren koepelloods aansluit met de loods op lot nr. 11';

Overwegende dat de wetgeving op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw de bevoegde overheid opdraagt een verantwoorde toekomstige aanleg te waarborgen en dat hiertoe op grond van art. 43, § 2,

1° lid van het op 22 oktober 1996 gecoördineerd decreet betreffende de ruimtelijke ordening de nodige voorwaarden kunnen gesteld worden of tot de weigering besloten;

dat elke aanvraag aldus dient beoordeeld in functie van een verantwoorde stedenbouwkundige uitbouw van het betrokken gebied;

dat de boogloods werd opgetrokken op slechts 50 cm van de linkerperceelsgrens en op slechts 25 m van de goedgekeurde verkaveling;

dat onderhavige aanvraag de goede ruimtelijke aanleg in het gedrang brengt;

Overwegende dat de boogloods zonder de voorafgaande vereiste stedenbouwkundige vergunning werd uitgevoerd en aldus een bouwovertreiding uitmaakt;

dat deze bouwovertreiding, samen met de andere wederrechtelijk uitgevoerde bouwwerken, geverbaliiseerd werd en dat op 10 maart 1998 door de rechtbank van eerste aanleg het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand werd bevolen;

dat aldus de procedure tot sanctioneren van de bouwovertreiding, conform artikel 149 en volgende van hogergenoemd decreet van 18 mei 1999 werd ingezet;

dat het thans verlenen van een vergunning dit wettelijk beteugelingssysteem zou doorkruisen";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kortgeding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat

de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2 opgelegde voorwaarde betreft, verzoeker laat gelden wat volgt :

"De bestreden bestuursakte heeft voor verzoeker uiterst dramatische gevolgen gezien zijn broodwinning en deze van zijn gezin daardoor volledig en onherroepelijk verloren gaat.

Van het bedrijf van verzoeker leven vier gezinnen, dit van hemzelf en dit van zijn drie werknemers. Zijn werknemers zal hij moeten ontslaan en opzegvergoeding betalen. Zelf zal hij werk moeten zoeken en is hij niet gerechtigd op werkloosheidsvergoeding. Bovendien zijn al zijn financiële middelen geïnvesteerd in de landbouwmachines en de apparatuur om deze te herstellen.

Voor verzoeker zal er niets opzitten dan onmiddellijk het faillissement aan te vragen. Daar hij zijn activiteit niet in het kader van een vennootschap uitoefent, maar als eenmanszaak, zal hij 30 jaar lang aangesproken kunnen worden voor het passief van zijn bedrijf.";

dat verzoeker voorts, wat betreft zijn belang, uiteenzet wat volgt :

"Zijn belang bestaat erin dat hij hierdoor zijn beroepsactiviteit niet langer zal kunnen uitoefenen en zijn bedrijf volledig verloren gaat.

Nu de bestreden bestuursakte de bouwvergunning weigerde, is de uitbating van verzoekende partij volledig illegaal en wordt haar broodwinning ontnomen.";

Overwegende dat de bouwaanvraag strekt tot de "regularisatie van een bestaande loods"; dat, in tegenstelling tot hetgeen verzoeker betoogt de wederrechtelijk opgerichte loods niet "volledig illegaal" is geworden ingevolge het bestreden weigeringsbesluit, maar omdat zij werd opgericht zonder daarvoor over de door artikel 42, § 1, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 - thans artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening- vereiste voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning te beschikken; dat de verwerende partij terecht betoogt dat het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel zijn rechtstreekse oorzaak vindt, niet in het bestreden weigeringsbesluit, maar in het eigengereid handelen van verzoeker zelf; dat zodanig nadeel niet kan worden aangenomen; dat verzoekers uiteenzetting geen gegevens bevat waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen nadeel kan berokkenen zoals bedoeld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf mei tweeduizendeen, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. TRUYENS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.